

ringen arbejder med, i det omfang det resulterer i endelig aftale, at tilpasning i tjenestemandspensionslovgivningen finder sted, og vi har også haft de første drøftelser med CFU, altså med den forhandlingsberettigede organisationskreds på lønmodtagerensiden.

Så her ønsker vi altså, at der sikres en parallelitet, der forhåbentlig kan afspejle det, som regeringen gerne ser som det endelige resultat, nemlig 63 år. Men det betyder så også, at vi ikke kan støtte, at man flytter udbetalingstidspunktet med 7 år fra 60 år til 67 år.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ministeren. Og så er det Folketingets formand, som efter reglementet skal have ordet.

Christian Mejdahl (V):

Nu vil jeg opmærksomt lytte til debatten om L 234 og afhængig af, hvordan det går med velfærdsforhandlingerne, vil vi forholde os til lovforslaget i Udvalget for Forretningsordenen og i Præsidiumet og så se, hvor vi lander henne. Det skal være min bemærkning til det på nuværende tidspunkt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Efter det fine selskab af ministeren og Folketingets formand kommer så det almindelige selskab af ordførere.

Venstres holdning ligger meget tæt på både ministerens og Folketingets formands. Det er selvfølgelig helt naturligt; hvis man vil begynde at ændre på pensionsreglerne for befolkningen, at man så også spørger sig selv herinde, kigger ind ad egne vinduer: Hvordan skal det være med folketingsmedlemmer og ministre? Vi skal ikke tildele hinanden privilegier, men det er vel rimeligt nok, at vi ser vores arbejdsforhold og ministres arbejdsforhold i en større sammenhæng, og jeg går da også ud fra, at forslagsstillerne er indstillet på, at det her ikke er noget, der skal komme til afstemning i løbet af en uge. Det ville jo ikke være særlig seriøst.

Kl. 18.30

Vi er naturligvis parate til at se på, om der skal være en parallelitet mellem eventuelle love, der måtte komme ud af velfærdsforhandlingerne, men skulle vi nu ikke lige se, hvilke love der kommer ud af det.

Vi er som sagt parate til at kigge på det. Vi vil meget gerne også i løbet af sommerferien gå ind i en konstruktiv samtale om forslaget, men skal det hænges op på velfærdsforhandlingerne, må vi jo se, at så må vi se ikke bare nogle lovforslag fra velfærdsforhandlingerne, men også noget, der er tæt på at blive vedtaget.

Så vi kan ikke støtte, at man skal stemme for det inden sommerferien, men støtte, at vi får en diskussion om det, og vi er ikke helt uenige i de pejlemærker, der er sat i dette forslag.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er det jo Dansk Folkepartis opfattelse, at de regler, vi mener er rimelige, hvad angår pensionsalderen for hjemmehjælperen og for alle andre i det danske samfund, også bør være gældende for folketingsmedlemmer og ministre. Det er jo det, der er givet udtryk for i forslaget.

Fru Birthe Rønn Hornbech kommer så med en afvisning af det forslag, men vil gerne give udtryk for en positiv tilgang til at forskyde parallelt, så man altså ikke har en folkepensionsalder, der også gælder for MF'er og ministre, men at man, hvis man hæver den med 2 år, så også i givet fald hæver vores med 2 år.

Det, der så er mit spørgsmål, er, at hvis en aftale om velfærdsjusteringer ender med det resultat, at man hæver alderen med 2 eller måske med 3 år, som regeringen jo gerne vil, er fru Birthe Rønn Hornbechs parti så indstillet på, at man også i aftalen om velfærdsjusteringer indskriver lige præcis det her punkt, at så gør man det også efterfølgende for folketingsmedlemmer eller ministre? Eller er det bare noget, der siges, uden at man vil føle sig forpligtet ved forhandlingsbordet?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Som jeg meget klart sagde, er vi meget åbne over for at se på de her principper og pejlemærker, men det er altså også værd at understrege, at folketingsmedlemmer og ministre ikke har almindelige arbejdsforhold. Det siger jeg ikke, fordi vi skal have nogle særlige privilegier. Det siger jeg, fordi sådan er det, og det er det, vi har sagt hver eneste gang, vi har diskuteret de her ting: Vi må se det i sammenhæng med hele livslønnen og arbejdsforholdene, men vi er bestemt ikke uenige i de pejlemærker, som forslagsstillerne sætter op, og det er nogle, vi meget gerne vil diskutere. Vi ønsker ikke, at vi skal have spe-